

§ Henhold hertil skal Ministeriet herved tillade sig at stille følgende Vædringsforslag til 3die Behandling af det foreliggende Forslag til Finantslov for 1875—76:

„At Summen under § 2 II. B. 1. (Udgifter vedkommende de egentlige Skov-distrikter) forhøjes med..... 2,500 Kr.“

4.

Finantsministeriet.

Kjøbenhavn, den 11te Februar 1875.

„§ Henhold til det ærede Udvalgs derom i behagelig Skrivelse af 9de December f. U. fremsatte Begjæring skal jeg ikke undlade hoslagt at fremsende Kommissionsbetænkningen angaaende Afhændelse og Sænkning af Arvesøen tilligemed de dertil hørende Bilag, idet jeg skal udbede mig samtlige disse Afstykker behageligen tilbagefendte efter endt Afbenyttelse.

Med Hensyn til Finantsministeriets Stilling til Sagen skal jeg derhos ikke undlade at tilføje, at jeg ikke mener, at der i Statskassens Interesse vilde kunne være Noget til Hinder for at gaa ind paa en Afhændelse af Eiendomsretten til Søen samt den Krudtverfket tilkommende Vandkraft og øvrige i Forbindelse med Søen staaende Rettigheder, naar dels Staten som Eier af forskjellige Grunde ved Søen blev holdt ganske udenfor Alt, hvad der vedkom Sænkningen af Vandstanden og de dermed forbundne Omkostninger, dels Salgssummen fastsættes saaledes, at der betinges fuld Erstatning for det Tab, Statskassen vilde lide ved Afhændelsen og Sænkningen, samt der derhos erhvervedes fuld Sikkerhed for, at denne Erstatning ogsaa under alle Eventualiteter virkelig vilde komme Statskassen tilgode.

§ Disse Hensender kan imidlertid Kommissionsbetænkningen ikke undlade at vække megen Betænkning, idet den igjennem sine Overveielser af paa den ene Side Værdien af de opnaaede Fordele, paa den anden Side Beløbet af Omkostningerne, kommer til Resultater, der maatte gjøre Gjennemførelsen af Foretagendet, det være i større eller mindre Omfang, praktisk uigjennemførligt af økonomiske Hensyn, foruden at der tillige henpeges paa mer eller mindre skadelige Virkninger af en Sænkning eller Udtørring. Men paa den anden Side mistjender Finantsministeriet ikke den store Betydning, som nogen Sænkning af Vandstanden vilde have ved at befri temmelig betydelig tilstøbende Arealer for skadeligt Vand, og da det derhos ikke bestemt tør benægtes, at Kommissionen jo maatte paa Grund af Bestaffenheden af de Hjælpe-midler, hvortil den har været henvist ved Bedømmelsen af forskjellige Forhold, som den ikke har kunnet gjøre til Gjenstand for umiddelbar indgaaende Underjøgelse, kan have anslaaet Værdien af de sandsynlige Fordele for lavt og Omkostningerne for høit, vil Finantsministeriet ingenlunde afvise Sagen paa dens nuværende Standpunkt. Under alle Omstændigheder maa jeg dog formene, at Foretagendet vilde vise sig uigjennemførligt, naar det ikke vilde kunne iværksættes overensstemmende med de Grundbetænkninger og paa den Maade, som Lovgivningen har foreskrevet for Regulering af Vandløb til Afledning af skadeligt Vand, men som neppe vilde have tilstrækkelig Bøvhjæmmel i det nærværende Tilfælde, og ligesom jeg derfor i hvert Fald ikke vilde kunne tage nogen endelig Beslutning, forinden Regjeringens Stilling til de herhenhørende Spørgsmaal, som ligge udenfor Finantsministeriets særlige Omraade, er bragt til Afgjørelse, saaledes maa jeg af de ovenfor anførte Grunde ogsaa finde det ikke blot hensigtsmæssigt men nødvendigt, at Spørgs-maalet om Foretagendets Gjennemførlighed i det Hele ogsaa fra anden Side yderligere overveies paa Grundlag af de i hvert Fald værdifulde Bidrag til Spørgsmaalets Besvarelse, som ere tilveiebragte ved Kommissionsbetænkningen. Idet jeg derfor vedblivende har min Opmærksomhed henvendt paa Sagens muligste Fremme, maa jeg ved Siden af Forhandlingen om det ovenberørte Lovgivningsspørgsmaal for Diebliffet indskrænke mig til at gjøre Kommissionsbetænkningen offentlig tilgængelig igjennem Trykken, hvortil Foranstaltning er truffen.“